

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Пословни број Гж. 5434/12
Дана 09.05.2013. године
Нови Сад

У ИМЕ НАРОДА!

Апелациони суд у Новом Саду у већу судија Милице Богдан Личен, председника већа, Бранке Маљковић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у правној ствари **тужиље Х. И.** из Б. Т.,, коју заступа Е. З. А., адвокат у Б. Т., против **туженог Х. И.** из Б. Т.,-..... кога заступа Ј. А., адвокат у Б. Т., ради утврђења и исплате, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Суботици, Судска јединица у Бачкој Тополи, пословни број П. 2170/2011 од 07.09.2012. године, у седници већа одржаној дана 09.05.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

Жалба туженог се **одбија** и пресуда Основног суда у Суботици, Судска јединица у Бачкој Тополи, пословни број П. 2170/2011 од 07.09.2012. године, у побијаном делу (став 1,2 и 3 изреке), **потврђује.**

Образложење

Побијаном пресудом установљава се да су парничне странке током трајања брака вршиле улагања у некретнину-салаш у искључивом власништву туженог, који је заведен у лист непокретности број 466 к.о. Б. Т., број парцеле 2664/1, као породична стамбена зграда са помоћним зградама и њивом у Б. Т.,, у површини од 01ха 59а 75м², у укупној вредности од 2.932.140,00 динара, те се установљава да тужиља има право на исплату 25% ове вредности по основу улагања у адаптацију и доградњу. Обавезан је тужени да тужиљи исплати износ од 733.035,00 динара са законском затезном каматом рачунајући од 07.06.2012. године, до коначне исплате, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде. Обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 166.752,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужени.

Испитујући побијану пресуду сходно одредби члана 372. став 2. Закона о парничном поступку, овај суд је нашао да жалба туженог није основана.

У првостепеном поступку је утврђено да су парничне странке бивши супружници. Закључили су брак дана године с тим што су заједнички живот у ванбрачној заједници почели две године пре тога на салашу у власништву туженог, а брачна заједница је престала дана године. Након очеве смрти тужени је наследио салаш са околном земљом, а након теткине смрти наследио је земљу. Тужиља у брак није унела посебну имовину, а накнадно је донела намештај којим је опремљена једна соба. Заједно са парничним странкама на салашу је живела и мајка туженог Х. Е.. Чланови породичне заједнице су сачинили споразум о подели послова, тако да је тужени углавном радио послове везане за обраду земље трактором и пољопривредним машинама, тужиља је бринула о троје заједничке деце, радила све послове у сточарству, највише око крава, а мајка туженог је обављала послове у домаћинству, кувала, радила у башти, мада јој је и тужиља помагала, а тужени и његова мајка помагали су тужиљи око стоке. Заједно су носили сено, копали, брали плодове. Сав приход који је стечен од земљорадње и сточарства је улазио у заједничку касу из које су финансирани све трошкове породице. Последње две године живота, мајку туженог због лошег здравственог стања неговале су парничне странке.

Кад су се парничне странке венчале, стамбени објект на салашу се састојао од куће као главног објекта и једног споредног стамбеног објекта, купатила није било. Главна кућа се састојала од три собе. Споредни стамбени објект је посебна зграда која се састојала од собе, кухиње и доње собе. У то време су од споредних објектата постојале две штале и то већа и мања, свињац, чардак и шупа. Малу шталу су порушили односно остао је један зид и саградили су на том месту већу. То је сада комплетно нов објект са новом кровном конструкцијом за коју су користили стара врата и прозоре. Другу, већу шталу су реновирали тако што су је избетонирали и направили јасле од бетона. У дворишту су саградили гаражу и нов објект, базен за откуп млека. Иза гараже су саградили једну мању просторију у којој су становали и спавали радници. Саградили су једну нову отворену шупу са настрешницом за телад и јунице, те још један корлат за јунице музаре. Пре доласка тужиље на салаш, двориште није било бетонирано, већ је бетонирано током заједничког живота странака. Избушен је бунар и постављен хидрофор. Саградили су купатило. Увели су струју, воду, изградили канализацију са две септичке јаме. Наведене радове су финансирани из заједничке касе и заједнички су одлучивали како ће трошити новац. Приликом изградње објектата нико им није новчано помагао. Некад су плаћали мајсторе а некад су плаћали мобу. Учествовали су у изградњи објектата тако што су мешали малтер, а мајка туженог је кувала. Унајмљени радници су плаћани из заједничке касе. Укупна вредност улагања у некретнину на дан 7.03.2005. године износила је 2.051.240,00 динара, без вредности купатила, а на дан 07.06.2012. године 2.932.140,00 динара. Основни почетни капитал, односно затечено стање постојеће имовине, стоке, њиве, објектата за становање приликом почетка заједничког живота парничних странака имао је значајан ефекат на укупно остварени капитал, а временом се делимично уградио и утопио у укупно створеној вредности имовине њихове заједнице.

Пред првостепеним судом је вођен поступак под пословним бројем П. 2262/10-120, и пресудом од 22.02.1010. године утврђено је, између осталог, да тужиља има право својине на 1/10 дела салаша број 66, у Б. Т., по основу заједничке тековине и изградње која некретнина је заведена у зкњ. ул.број 3190 к.о. Б. Т., парцела број 2661, њива, кућа и двориште у површини од 00ха 17а 58м², те је обавезан тужени да трпи да се на основу наведене пресуде изврши упис права власништва на 1/10 дела наведене некретнине у корист тужиље а које обавезе се тужени може ослободити исплатом износа од 205.124,00 динара. Пресудом Апелационог суда у Новом Саду, пословни број Гж. 9828/10 од 22.09.2011. године преиначена је наведена пресуда првостепеног суда,

пословни број П. 2262/10 од 22.02.2010. године тако што је одбијен тужбени захтев тужиље у делу којим је тражено да се утврди да је тужила стекла право својине у 1/10 дела салаша број 66, у Б.Т., по основу заједничке тековине и изградње која некретнина је заведена у зкњ. ул.број 3190 к.о. Б. Т., парцела број 2661, њива, кућа и двориште у површини од 00ха 17а 58м2, у делу којим је обавезан тужени да трпи упис овог права тужиље у јавним књигама, а може се ослободити ове обавезе исплатом износа од 205.124,00 динара са законском затезном каматом почев од дана 07.03.2005. године до исплате. У образложењу ове другостепене одлуке се наводи да тужила није доказала да је у времену заједничког живота вредност непокретности на којој се тражи удео, знатно увећана. Надаље стоји да су у току парнице утврђени наводи тужбе да су парничне странке улагале у адаптацију и изградњу помоћних објеката, као и да је путем вештачења утврђена вредност тих улагања, али у одсуству процењене вредности непокретности према стању пре извршених улагања и стању у време престанка заједнице живота, не може се донети закључак о томе да је дошло до знатног увећања вредности.

Правилно је првостепени суд, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, применио материјално право када је установио да је тужбени захтев тужиље основан.

Неосновно тужени истиче у жалби да првостепена пресуда противречи сама себи и разлозима пресуде, да о битним чињеницама постоји противречност између онога што се у разлозима пресуде наводи о садржини исправа, записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа изведеним доказима, обзиром да је по оцени овога суда изрека првостепене пресуде разумљива и јасна а чињенице утврђене у побијаној пресуди засноване су на разлозима који су у свему у складу са изведеним доказима, па стога иста није донета уз битну повреду одредаба парничног поступка из тачке 12. става 2. члана 361. ЗПП-а.

Одредбом члана 168. став 1. Породичног закона прописано је да имовина коју је супружник стекао пре склапања брака представља његову посебну имовину, а одредбом става 2. истог члана прописано је да имовина коју је супружник стекао у току трајања брака деобом заједничке имовине односно наслеђем, поклоном или другим правним послом којим се прибављају искључиво права представља његову посебну имовину. Одредбом члана 170. истог закона, ставом 1. прописано је да ако је током трајања заједничког живота у браку дошло до незнатног увећања вредности посебне имовине једног супружника, други супружник има право на потраживање у новцу сразмерно свом доприносу, а ставом 2. је прописано да ако је током трајања заједничког живота у браку дошло до знатног увећања вредности посебне имовине једног супружника, други супружник има право на удео у тој имовини сразмерно свом доприносу. Одредбом члана 180. став 2. Породичног закона прописано је да се претпоставља да су удели супружника у заједничкој имовини једнаки, а ставом 3. истог члана прописано је да већи удео једног супружника у стицању заједничке имовине зависи од његових остварених прихода, вођења послова у домаћинству, старања о деци, старања о имовини те других околности од значаја за одржавање или увећање вредности заједничке имовине.

Имајући у виду утврђене чињенице да су у предметне некретнине власништво туженог током трајања брачне заједнице парничних странака извршена улагања у укупној вредности од 2.932.140,00 динара, те правилно ценећи да заједничким средставима и заједничким радом парничних странака током трајања брачне заједнице улагање износи 1.466.070,00 динара, односно 50% од укупних улагања, правилно је

првостепени суд нашао да је тужбени захтев тужиље основан и то за исплату износа од 733.035,00 динара, ценећи да је удео парничних странака у извршеним улагањима подједнак, а који допринос тужиље тужени ни не оспорава у жалби. Међутим, неосновано тужени истиче у жалби да је првостепени погрешно утврдио вредност извршених улагања, обзиром да је вредност улагања утврђена грађевинским вештачењем путем вештака дипл.грађ.инж. В. Ц. Ј. од 08.06.2012. године, а у погледу ког вештачења тужени није имао примедби током првостепеног поступка, па се и у поднеску од 02.07.2012. године изјаснио да нема примедби на налаз, па стога по оцени овога суда неосновано сада исто спори у жалби.

Исто тако је неосновно истицање у жалби да се у конкретном случају ради о пресуђеној ствари. Наиме, тачно је да је пред првостепеним судом вођена парница, под пословним бројем П 12П. 2262/10, где је пресудом Апелационог суда у Новом Саду, пословни број Гж. 9828/10 од 22.09.2011. године преиначена пресуда Основног суда у Суботици, Судска јединица у Бачкој Тополи, пословни број П. 2262/10 од 22.02.2010. године тако што се одбија као неоснован тужбени захтев тужиље којим се тражи да се установи да тужиља по основу брачне тековине и изградње има право својине на 1/10 дела салаша, у Б. Т. из зкњ.ул.бр. 3190 к.о. Б. Т., парцела број 2661 њива, кућа и двориште у површини од 17ари 58м² и у делу у којем се тражи да се обавезе тужени да трпи упис овог власништва у корист тужиље у јавним књигама, а да се може ослободити ове обавезе исплатом износа од 205.124,00 динара. Сагласно наведеној другостепеној пресуди тужиља је правноснажно одбијена са стварноправним захтевом, па како она тужбом у овом спору поставља облигационоправни захтев тражећи, у смислу одредбе члана 170. став 1. Породичног закона, исплату назначеног износа на име свог доприноса у току трајања брака увећању вредности спорне некретнине власништво туженог, без основа су жалбни наводи да се ради о пресуђеној ствари.

Чињеница је, како тужени наводи у жалби, да је првостепени суд на страни 7 побијане пресуде навео да се у конкретном случају примењују одредбе Закона о парничном поступку, међутим исто није од утицаја на правилност и законитост првостепене пресуде, нити представља погрешну примену материјалног права која би била разлог за преиначење побијане пресуде јер је на страни 6 првостепени суд правилно цитирао одредбе Породичног закона којима је регулисано улагање у посебну имовину супружника (члан 170 став 1. и став 2. Породичног закона) као и одредбе којима је регулисана заједничка имовина супружника (члан 171. и члан 180. Породичног закона), па је у том смислу у побијаној пресуди правилно примењено материјално право.

Због изложеног, а на основу одредбе члана 375. Закона о парничном поступку, овај суд је донео одлуку као у изреци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

Милица Богдан Личен